

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 254/2026
12.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.4/21 од 23.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 159/25 од 07.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.4/21 од 23.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 159/25 од 07.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.4/21 од 23.12.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да на основу члана 264. ЗКП сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 159/25 од 07.07.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције и жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.4/21 од 23.12.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због повреде закона из члана

16. став 5. и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и преиначи побијане пресуде, тако што ће одбити оптужбу према окривљеном или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен је Врховном јавном тужилаштву, након чега је Врховни суд одржао седницу већа, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног јер је нашао да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредабама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на извештају о садржају комуникација ПУ у Врању – Одељење криминалистичке полиције Стр. Пов.бр. од 04.06.2020. године. Свој став бранилац окривљеног образлаже наводима да је наведени извештај сачињен на основу наредбе Вишег суда у Врању Кпп.Пов.бр.54/20 од 21.02.2020. године, која је проширена наредбом под истим бројем од 28.02.2020. године, али да се наведена наредба односила на ББ, а не на окривљене. По оцени браниоца, чињеница да према ББ није предузета ни једна доказна радња у смислу одредби о примени посебних доказних радњи, да поступак није ни инициран ни покренут за дело на коју се наредба односи, указује на незаконитост деловања према трећим лицима и то конкретно према извесном ВВ и према другом саговорнику за којег се није могло неспорно закључити да се ради о окривљеном АА. Да би одређена посебна доказна радња могла представљати случајни налаз она мора да је законито одређена и спроведена у односу на лица и радње у односу на које је одређена, а у конкретном случају мере које су одређене уопште нису спровођене према оним лицима према којима су биле одређене, што значи да је изостао поступак спровођења мера на начин како је то Законик о кривичном поступку дефинисао. Бранилац је још истакао да би овакав налаз могао да се третира као случајни сходно члану 164. ЗКП у случају да је кривични поступак у односу на све окривљене био јединствен као и прикупљени докази.

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Врању дана 21.02.2020. године донео наредбу Кпп.Пов. бр.54/20 којим је наређен тајни надзор и снимање комуникације која се обавља путем телефона или других техничких средстава за лице за које постоје основи сумње да је учинило и да припрема извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то ББ, општина Прешево, који користи број мобилног телефона 062/... и телефонски апарат са ИМЕИ бројем

Судија за претходни поступак Вишег суда у Врању је дана 28.02.2020. године донео наредбу о проширењу наредбе од 21.02.2020. године, тако што је наређен тајни надзор и снимање комуникације која се обавља путем телефона према истом лицу и за телефонски број 062/... . Мера надзора одређена наредбом остаје на стази до истека

рока од три месеца од дана доношења наредбе, а извршење наредбе се поверава овлашћеним службеним лицима МУП Републике Србије – ПУ у Врању.

Из извештаја о садржају комуникација ПУ у Врању – Одељење криминалистичке полиције од 04.06.2020. године произилази да је предмет истог израда извештаја о тајном надзору и снимању комуникације која се обавља путем телефона или других техничких средстава, а лице према коме је примењена је ББ, кодни назив идентитета ..., те да је предмет истог разговор између објекта ББ који користи мобилни телефон број 062/... и мобилног телефона број 063/... који има идентификацију и користи лице ВВ. У извештају је назначено да телефон у поменутом разговору користи полицијски службеник ПС Прешево АА.

Одредбом члана 164. ЗКП прописан је начин коришћења случајног налаза тако што је одређено да ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку само ако се односи на кривично дело из члана 162. ЗКП. Дакле, супротно наводима захтева за заштиту законитости, коришћење случајног налаза као доказа везује се искључиво за неко кривично дело из члана 162. ЗКП, а не за вођење јединственог или евентуално раздвојеног поступка против лица истакнутих у захтеву. У конкретном случају, случајни налаз коришћен је у поступку против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, које дело представља кривично дело из члана 162. став 1. тачка 2) ЗКП, у односу на које се примењују посебне доказне радње и у односу на које је према одредби члана 164. ЗКП дозвољено коришћење случајног налаза као доказа, па су аудио записи и транскрипти тих записа током поступка могли бити коришћени и предочавани окривљеном и сведоцима.

Имајући наведено у виду, суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У делу захтева бранилац окривљеног истиче да је изрека пресуде нејасна и неразумљива, чиме суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Бранилац такође указује и на повреду закона из члана 16. став 5. ЗКП, јер суд сумњу у погледу одлучних чињеница није ценио у корист окривљеног, већ на његову штету.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да током доказног поступка није неспорно утврђено да је ББ био на јавном месту и управљао неким моторним возилом, да ли је према њему вршена контрола или не, већ се наведено само доказује из разговора између трећих лица која немају снагу у озбиљности за пресуђење. Бранилац је још истакао да најпре не постоји ниједан доказ да је ББ требао да буде санкционисан критичном приликом, да је након вештачења гласа окривљеног остављена сумња да ли је он разговарао преко телефона и да ниједан од сведока није потврдио чињеницу присуства ББ на јавном путу. Наиме, на основу извештаја о вештачењу базних станица могло је бити утврђено да ли је ББ користио број на некој од три локације, али није могао извештај да садржи податке о томе да ли је број телефона коришћен на јавном путу или на неком приватном поседу, односно у

дворишту неке куће. На крају је бранилац још истакао да је извештај о комуникацији фингиран из разлога што у истом пише да је последица несинхронизованости системских времена у мониторинг Центру БИА и код „Телеком“ оператера, што доводи до чињенице да мониторинг Центар БИА није доставио изворне податке већ су уметали времена из својих системских података, а што је тотално забрањено, што даље доводи до чињенице да су службе за експлоатацију посебних доказних радњи мењале и преправљале изворне податке који су добијани од оператера.

По оцени Врховног суда на овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање, односно истиче повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Бранилац окривљеног је суштински указао и на повреду закона из члана 395. ЗКП из разлога што суд није извео као доказ ослобађајућу одлуку за окривљеног у дисциплинском поступку за непредузимање полицијских овлашћења, а коју одлуку суд није хтео да изведе као доказ јер не иде у прилог осуђујуће пресуде.

Како повреде закона из члана 16. став 5, 395, 438. став 1. тачка 11) и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа – судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић